

Kirkon uutisia

VALOKUVA WELDEN ANDERSEN, © IRI

Monet jatkuvasta koulutusrahastosta apua saavat ovat kotiin palanneita lähetysaarnajia, joiden mahdollisuudet saada työpaikka on vaikeutunut puuttuvien kouluttautumismahdollisuuksien vuoksi.

Jatkuva koulutusrahasto on kasvava ihme

Molly Farmer, kirkon lehdet

Lähetystyöstä äskettäin palanneen veli Viwe Xozwan aikataulu oli uuvuttava. Opineluinen käännyttäminen Port Elizabethistä Etelä-Afrikasta oli koulussa aamukahdeksasta puoleenpäivään, työssä klo 13–18 ja opiskeli sitten säännöllisesti kahdeksaan tai yhdeksään asti illalla.

Kiireinen aikataulu ei kuitenkaan koskaan vaivannut tai häirinnyt veli Xozwaa. Itse asiassa hän oli vain kiitollinen saamastaan tilaisuudesta opiskella ja oppia, minkä muiden anteliaisuus mahdollisti.

Veli Xozwa on saanut jatkuvan koulutusrahaston myöntämän lainan, mikä teki koulutuksen hankkimisesta realistisemmän mah-

dollisuuden kuin se olisi muutoin ollut. Nyt 27-vuotias tietokoneinsinööri ja vaarnansa toimisihteeri lukee monet siunauksistaan jatkuvan koulutusrahaston ansioksi.

”En olisi elämässäni siinä missä nyt olen, ellei sitä innoitettua ohjelmaa olisi aloitettu”, hän sanoi.

Mahdollisuus voittaa vaikeudet

Presidentti Gordon B. Hinckley ilmoitti jatkuvasta koulutusrahastosta yleiskonferenssissa maaliskuussa 2001. Ohjelman tarkoituksena on auttaa nuoria hankkimaan taitoja, joiden ansiosta he ja heidän perheensä kohoaisivat köyhyydestä ja voisivat vaikuttaa merkityksellisellä panoksella yhteiskuntaan ja kirkkoon.

Monissa maissa eri puolilla maailmaa nuoret lähetysaarnajat, jotka ovat lähtöisin vaatimattomista oloista, palvelevat uskollisesti Herraa. Puheessaan presidentti Hinckley kertoi haasteista, joita nämä nuoret ihmiset kohtaavat palatessaan kotiin:

”Heidän toiveensa ovat korkealla. Mutta monilla heistä on suuria vaikeuksia löytää työtä, sillä heillä ei ole ammattitaitoa. He vajoavat takaisin siihen köyhyyden kuiluun, josta he tulivat.” (”Jatkuva opiskelurahasto”, *Liabona*, heinäkuu 2001, s. 61.)

Kirkon johtajat toivovat, että jatkuva koulutusrahasto, joka perustuu samoihin periaatteisiin kuin jatkuva siirtolaisten avustusraho, jonka ansiosta pyhät saattoivat matkata Suolajärven laaksoon 1800-luvulla, auttaa pääsemään pysyvästä köyhyydestä.

Tarjoamalla halpapakorkoisia lainoja ammatilliseen, tekniseen ja akateemiseen koulutukseen ohjelma antaa kunnianhimoisille 18–30-vuotiaille osallistujille mahdollisuuden oppia työllistäviä taitoja sekä omavaraisuutta ja riippumattomuutta ilman suurta velkataakkaa.

Vanhin John K. Carmack, täysinpalvellut seitsemänkymmenen koorumin jäsen ja jatkuvan koulutusrahaston toiminnanjohtaja, kertoi ohjelman helpottavan sellaisten nuorten ihmisten oppimista ja etenemistä, jotka tarvitsevat vain mahdollisuuden ja hieman ohjausta.

”Me autamme nuoria ihmisiä unelmoimaan, me autamme heitä suunnittelemaan uraansa ja me autamme heitä saavuttamaan [unelmansa]”, vanhin Carmack sanoi.

Saattamalla yhteen nuoret jäsenet kouluttautumismahdollisuuksien kanssa ei vain auta kouluttamaan tulevaisuuden johtajia, vaan auttaa heitä tulemaan taloudellisesti niin riippumattomiksi, että he voivat palvella.

Ovien avaamista

Vaikka veli Xozwa oli aina aikonut opiskella korkeakoulussa, hänellä ja hänen äidillään ei ollut varoja opiskelun rahoittamiseen. Tavallinen pankkilaina oli yksi mahdollisuus, vaikka se olisi tullut korkeamman koron vuoksi hyvin kalliiksi ja sen takaisinmaksu olisi vienyt pitkän aikaa. Sen sijaan veli Xozwa kuuli jatkuvasta koulutusrahastosta vyöhykkeellään toimivalta kirkon koululaitoksen lähetyssaarnaaja-avioparilta. Hän anoi ja sai 1 150 dollarin lainan ja aloitti tietokoneinsinöörin opinnot Damelin Collegessa Port Elizabethissa.

Noin vuoden opiskelujen jälkeen veli Xozwalle tarjottiin työpaikkaa IT-alan konsulttiyrityksessä. Yritys odotti hänen lukuvuotensa päättymistä ja tuki häntä jatko-opinnoissa.

Työpaikkansa ansiosta hän kykeni maksamaan lainansa takaisin seuraavana vuonna, ja yritys on rahoittanut hänen jatko-opintonsa kuluneiden neljän vuoden aikana sellaisilla tiedonaloilla kuten henkilöstöhallinto, yritysjohtaminen, liiketaloustiede ja taloushallinto sekä projektijohtaminen.

”Jatkuvan koulutusrahaston ohjelma antoi minulle tarvitsemani alkusysäyksen, ja lopusta pystyinkin selviytymään itse”, hän sanoi. ”Siitä sain ensimmäisen yllykkeen, ja kaikki muu vain avautui eteeni.”

Enenevä ihme

Sen jälkeen kun presidentti Hinckley ilmoitti ohjelmasta ensi kerran seitsemän vuotta sitten, noin 28 000 nuorta ihmistä, joista suunnilleen puolet on miehiä ja puolet naisia, on saanut lainan jatkuvasta koulutusrahastosta. Ohjelma aloitettiin Meksikossa, Perussa ja Chilessä ja on nyt laajentunut auttamaan ihmisiä 40 maassa eri puolilla maailmaa, kuten Etelä-Afrikassa, Ghanassa, Kambodžassa, Keniassa, Mongoliassa, joillakin Tyynenmeren saarilla ja lähestulkoon kaikkialla Latinalaisessa Amerikassa.

Ohjelmaa rahoittavat sekä jäsenet, jotka kohdentavat varoja ohjelmaan kymmenys- ja lahjoituslipukkeissaan,

Aikanaan, kun nuoret jäsenet löytävät työtä, he voivat maksaa takaisin jatkuvan koulutusrahaston lainat, niin että toiset voivat hyötyä niistä.

että kirkon ystävät, jotka uskovat ohjelman tarkoitukseen. Koottuja rahoja (pääomaa) ei koskaan käytetä, vaan lainat myönnetään ainoastaan pääomalle karttuneista korkotuloista.

”[Kirkon] jäsenet ja ystävät ovat olleet äärimmäisen anteliaita”, vanhin Carmack sanoi ja lisäsi, että sekä presidentti Hinckley että presidentti Monson ovat kutsuneet ohjelman menestystä ihmeeksi.

”Me olemme kasvaneet”, vanhin Carmack sanoi, ja hän odottaa kirkon näkevän ”lisää kasvua edessäpäin”.

Pyhien varojen maksamista takaisin

Tieto siitä, mistä hänen lainansa oli peräisin, sai veli Xozwan omistautumaan täysin opinnoissa menestymiseen ja lainansa takaisin maksamiseen. Hän halusi käyttää anteliaita lahjoituksia niin hyvin kuin taisi.

”Tajusin, että ne olivat pyhiä varoja. Muut olivat tehneet lahjoituksen minun koulutukseni hyväksi, joten minun tehtäväni oli osoittaa arvostavani sitä opiskelemalla ahkerasti”, hän sanoi. ”Minulle myönnettyä rahaa ei ollut annettu minulle tuhlettavaksi. Minulle annettiin tilaisuus saada jotakin aikaan elämässäni, alkusysäys hyvään tulevaisuuteen, ja minun tehtävänäni oli tarttua saamaani tilaisuuteen molemmin käsin ja onnistua.”

Sen lisäksi että jatkuva koulutusrahasto suo nuorille aikuisille taloudellisia mahdollisuuksia, sen ansiosta he kykenevät kasvamaan evankeliumissa sekä vahvistamaan maataan ja muita jäseniä, jotka tarvitsevat

tilaisuuden koulutuksen hankkimiseen. Vanhin Carmackin mukaan muutamista ohjelman avulla opintonsa suorittaneista on tullut johtajia kirkossa, ja he vahvistavat kirkkoa omassa maassaan.

”Uskollisina kirkon jäseninä he maksavat kymmenyksensä ja lahjoituksensa, ja kirkko tulee olemaan paljon vahvempi heidän ansiostaan siellä, missä he asuvat”, presidentti Hinckley on sanonut (*Liabona*, heinäkuu 2001, s. 61.).

Kun opiskelijat maksavat lainansa takaisin, raha palautuu rahastoon auttamaan muita henkilöitä, jotka tarvitsevat apua koulutuksensa rahoittamisessa, ja näin rahasto on ”jatkuva”.

Ihmeiden tekemistä itselle ja muille

Vanhin Xozwa ymmärsi tämän periaatteen ja innostui auttamaan muita saamaan samat mahdollisuudet.

”Herra antaa tilaisuuden edistystä mutta myös auttaa seuraavaa henkilöä”, hän sanoo. ”Minun tehtäväni oli maksaa takaisin rahat niin pian kuin mahdollista, niin että seuraava henkilö voisi saada yhtä hyvän mahdollisuuden opiskella ja edistyä. Mieti, kuinka moneen ihmiseen voit vaikuttaa, jos käytät varoja oikein. Voit tehdä ihmeitä paitsi itsellesi niin myös muille ihmisille.”

Hänen kokemuksensa on opettanut hänelle johtamistaitoja ja riippumattomuutta omavaraisuuden ja sitoumuksista kiinni pitämisen kyvyn lisäksi.

”Kyse ei ole vain koulutuksesta. Kyse ei ole vain tutkintotodistuksen tai oppiarvon hankkimisesta. Kyse

VALOKUVA VIVA XOZWAN LUVALLA

Jatkuvan koulutusrahaston rahoittama koulutus auttoi eteläafrikkalaista Viwe Xozvaa löytämään työtä yrityksestä, joka maksoi hänen jatko-opintonsa.

ei ole vain urasta. Kyse on hyvin paljon muustakin. Se avaa ihmiselle ovet yksilölliseen kasvuun”, hän sanoi.

Taskurahalla muutosta sukupolviin

Veli Xozwa sanoo olevansa ikuisesti kiitollinen hänelle osoitetusta anteliaisuudesta, jonka vaikutus hänen elämäänsä oli valtava.

”Haluaisin jonakin päivänä tavata sen ihmisen tai ne ihmiset, jotka antoivat rahaa ohjelmaan sen alkuvaiheissa, koska haluan kiittää”, hän sanoi. ”Heille se ehkä oli taskurahaa, mutta se muutti sukupolvia. Se on muuttanut minun perheeni elämän.” ■

Uudet lähetysjohtajat aloittaneet tehtävänsä

Ensimmäiseltä presidenttikunnalta tehtävänsä vastaanottaneet 124 uutta lähetysjohtajaa aloittivat palveluksen 1. heinäkuuta 2008. Lähetyskentät ja niiden uudet johtajat ovat:

Lähetyskenttä Uusi lähetysjohtaja

Abidjan, Norsunluurannikko	Yapo Ayekoue
Accra, Ghana	Byron Lindsey Smith
Anaheim, Kalifornia, USA	Steven Bennett Watrous
Anchorage, Alaska, USA	Alan Roy Dance
Angeles, Filippiinit	Rudy Burt Puzey
Apia, Samoa	Otto Vincent Haleck jr
Arcadia, Kalifornia, USA	Oscar Arthur Pike
Atlantan pohjoinen, Georgia, USA	Steven Douglas King
Auckland, Uusi-Seelanti	Benson Lee Porter
Baltia	Douglas Leon Dance
Baton Rouge, Louisiana, USA	William George Woods
Brasilia, Brasilia	Gelson Pizzirani
Buenos Airesin läntinen, Argentiina	Evrett Wade Benton
Bukarest, Romania	James Scott Lundberg
Busan, Etelä-Korea	Kenneth Wayne Jennings jr
Cali, Kolumbia	Edgar Nain Bolivar Forero
Cape Coast, Ghana	Melvin Burns Sabey
Caracas, Venezuela	Freddy Valentin Herrera Molina
Cebu, Filippiinit	Darrell Parke Hansen
Charleston, Länsi-Virginia, USA	Michael William Thornock
Cochabamba, Bolivia	Miguel Angel Tenorio Dominguez
Colorado Springs, Colorado, USA	Brian Loyal Pfile
Columbia, Etelä-Carolina, USA	Stephen Lowell McConkie
Columbus, Ohio, USA	Robert Forrest Jensen
Concepciónin eteläinen, Chile	Joe Neil Swenson
Dallas, Texas, USA	Barry Morgan Smith
Davao, Filippiinit	Jairus Cinco Perez
Denverin pohjoinen, Colorado, USA	Gary Gail Ely
Donetsk, Ukraina	Timothy Lee Fry
Enugu, Nigeria	Jerry Reid Boggess
Eugene, Oregon, USA	Thomas William Macdonald
Florianopolis, Brasilia	Walter Guedes Queiroz jr
Fort Lauderdale, Florida, USA	J. Nathan Hale

Fortaleza, Brasilia	Alan Charles Batt
Frankfurt, Saksa	Kevin John Ninow
Fresno, Kalifornia, USA	John Arthur Gonzalez
Guatemalan eteläinen, Guatemala	Herbert Edgardo Alvarado Renderos
Guatemalan keskinen, Guatemala	Richard Allen Baldwin jr
Guatemalan pohjoinen, Guatemala	David Jaime Torres Rodriguez
Guayaquilin pohjoinen, Ecuador	Jose Wilson Gamboa Galvez
Hartford, Connecticut, USA	Hugh Gary Pehrson
Helsinki, Suomi	David Blaine Brown
Hiroshima, Japani	Yoshiaki Isa
Houston, Texas, USA	Todd Bailey Hansen
Houstonin itäinen, Texas, USA	Dan Edward Moldenhauer
Independence, Missouri, USA	George Johan William Van Komen
Interlagos, São Paulo, Brasilia	Christopher George Jackson
Johannesburg, Etelä-Afrikka	David Edward Poulsen
Kapkaupunki, Etelä-Afrikka	Randall K Probst

Kiova, Ukraina	Lane Orin Steinagel
Knoxville, Tennessee, USA	James Ermon Griffin
Kobe, Japani	William Arthur McIntyre jr
Lagosin itäinen, Nigeria	Spencer Bennion Jones
Lagosin läntinen, Nigeria	Gary Leslie Neuder
Lansing, Michigan, USA	Marc Ducloux Jones
Las Vegas, Nevada, USA	Peter Kevin Christensen
Liman itäinen, Peru	Juan Augusto Leyva Ponce
Little Rock, Arkansas, USA	Robert Wyman Drewes
Louisville, Kentucky, USA	Steven George Glende
Lubbock, Texas, USA	John Lee Robison
Maceió, Brasilia	Gary Ray Beynon
Macon, Georgia, USA	Mark Oliver Bowman
Manaus, Brasilia	David Woodward Jayme
Manchester, Englanti	David John Bullock
Manila, Filippiinit	Mark James Howard
Mendoza, Argentiina	James Blaine Lindahl
Méxicon pohjoinen, Meksiko	Daryl Nancollas
Minneapolis, Minnesota, USA	Mark Douglas Howell
Morristown, New Jersey, USA	A. Lee Bahr
München, Saksa ja Itävalta	Robert Gideon Condie
Nashville, Tennessee, USA	Gary Lynn Hutchings
Oaxaca, Meksiko	Leobardo De La Cruz Rosales
Olongapo, Filippiinit	Dave Advincula Aquino
Osorno, Chile	Kenneth David Lovell
Papeete, Tahiti	Matthew Artell Smith
Pariisi, Ranska	Don Hansen Staheli
Phoenix, Arizona, USA	Paul Sherman Beck
Pietari, Venäjä	Gennadi Nikolajevitš Podvodov

Lähetysaarnajat 124 lähetyskentällä saavat tänä vuonna uuden lähetysjohtajan.

Pittsburgh, Pennsylvania, USA

Lane Alma Summerhays

Portland, Oregon, USA

Timothy John Dyches

Praia, Kap Verde

Joselito Medina Costa Neves

Puebla, Meksiko

Steven Glen Rex

Quetzaltenango, Guatemala

Ramón Darío Lorenzana Reyes

Quito, Ecuador

Timothy Quinn Sloan

Recife, Brasilia

Mário Hélio Emerick

Resistencia, Argentiina

Jorge Luis del Castillo

Ribeirão Preto, Brasilia

Ricardo Vieira

Rio de Janeiro, Brasilia

Antonio Kaulle Machado Bezerra

Rio de Janeiron pohjoinen, Brasilia

Scott Warren Pickett

Riverside, Kalifornia, USA

Melvyn Kemp Reeves

Rosario, Argentiina

Jorge Marcial Villalba

Roseville, Kalifornia, USA

Mark James Pendelton

Sacramento, Kalifornia, USA

James Stuart Jardine

Salta, Argentiina

Dan Northcutt

Salvador, Brasilia

Carlos Roberto Toledo

San Diego, Kalifornia, USA

Lee Leonard Donaldson

San Jose, Kalifornia, USA

Eric Michael Jackson

San Pablo, Filippiinit

Richard Edwin Anderson

San Salvadorin itäinen, El Salvador

Alex Moroni Perez Ulin

San Salvadorin läntinen, El Salvador ja Belize

Alejandro Lopez Mota

Santiago pohjoinen, Chile Michael Edward May**Santo Domingon itäinen, Dominikaaninen**

tasavalta Guillermo Arturo Antivilo Rojas

Santo Domingon läntinen, Dominikaaninen

tasavalta Juan Evangelista Almonte

São Paulon eteläinen, Brasilia

Stephen Darrow Richardson

São Paulon pohjoinen, Brasilia Jeffrey Lynn Cooley**Sapporo, Japani**

Lee Alford Daniels

Sendai, Japani

Reid Tateoka

Slovenia ja Kroatia

David Henry Hill

Suva, Fidži

William Orval Ostler

Tacloban, Filippiinit

Edwin Valencia Malit

Tacoma, Washington, USA

Harvey Kent Bowen

Tegucigalpa, Honduras

Luis Gerardo Chaverri Madrigal

Tijuana, Meksiko

Robert Hernan Heyn

Tirana, Albania

John Martin Neil

Toronton itäinen, Kanada

Chris Allan Eyre

Torreón, Meksiko

Bruce Richard Clark

Toulouse, Ranska

Michel Joseph Jules Carter

Tucson, Arizona, USA

Wesley Paul Walker

Tukholma, Ruotsi

Larry Ernest Anderson

Tuxtla Gutiérrez, Meksiko

Guillermo Velasco Coronado

Vancouver, Kanada

Kent Kruger Nelson

Ventura, Kalifornia, USA

Wayne Dale Murri

Veracruz, Meksiko

Jay Peter Hansen

Wellington, Uusi-Seelanti Clive Richard Jolliffe ■**Perheiden kaukokatseisuus**

Christopher Law palasi hiljakkoin Bostonin lähetykentältä Massachusettsista Yhdysvalloista. ”En voi muistaa, milloin päätin palvella lähetystyössä”, hän sanoi. ”Tiesin aina, että tekisin niin. – – Lähetystyöhön lähtemisestä puhuttiin perheessämme päivittäin.”

Perheet, jotka auttavat lapsiaan odottamaan innolla lähetystyöpalvelua varhaisiästä lähtien, auttavat kasvattamaan innokkaita, sitoutuneita nuoria.

Voyagerin seurakunnan piispa William Whatcott sanoi: ”Uskon, että ratkaisevaa on ollut se, miten nuortemme isät ja äidit ovat tähdentäneet palvelemisen tärkeyttä. Sen ansiosta olemme huomanneet, että siinä vaiheessa kun nuoret miehemme saavat Aaronin pappouden diakoneina, päättös palvella lähetystyössä on jo tehty, ja heidän halunsa pysyä uskollisena ja lähellä evankeliumia teinivuosinaan on suurempi.”

Perheet pystyvät parhaiten varustamaan tulevan lähetyssaarnaajan sillä, mitä hän tarvitsee sekä hengellisesti että käytännön asioissa. Yksi tärkeimmistä keinoista, mitä perheellä on auttaa lapsia valmistautumaan palvelemaan, on perheilta.

Frank Lang, pappien koorumin neuvoja ja yhden lähetyssaarnaajan isä, kannusti vanhempia pitämään perheillan, olivatpa he sitten uusia tai jo pitkään kirkossa olleita jäseniä. ”Siellä lapsemme oppivat evankeliumia”, hän sanoi. Perheilta tarjoaa myös usein tilaisuuksia tähdentää lähetystyöhön valmistautumisen ja palvelemisen tärkeyttä.

Seurakunnan jäsenet mallina lähetystyöhön valmistautumisesta

Lynda Hansen, kirkon lehdet

Vahvat, tukea antavat, evankeliu-miin juurtuneet perheet ovat tärkeässä asemassa valmistamassa nuoria viemään evankeliumia eteenpäin kokoaikaisina lähetyssaarnaajina. Kun siihen lisää omistautuneiden johtajien antaman tuen, tuloksena on sitoutuneiden lähetyssaarnaajien sukupolvi.

Sellainen on ollut Voyagerin seurakunnan kokemus Val Vistan vaarnassa Gilbertissä Arizonan

osavaltiossa Yhdysvalloissa. Seurakunnan 310 jäsenestä 21 vanhinta ja yksi sisar ovat kuluneiden kahden vuoden aikana ottaneet vastaan kutsun palvella Herraa.

Mitä on tehty tällaisen omistautumisen aikaansaamiseksi? Perheet ovat olleet kaukokatseisia, esimerkiksi ovat olleet erinomaisia ja valmistautuminen on asetettu etusijalle jo varhain.

Law'n perhe tutkii pyhiä kirjoituksia perheenä joka aamu, tekee niihin merkintöjä ja laulaa yhdessä kirkon lauluja. Perheenjäsenet (vasemmalta) ovat lähetystyössä palvellut äiti Janice, Maddie, Brooklyn, äskettäin Bostonin lähetyskentältä Massachusettsista palannut Christopher, lähetystyössä palvellut isä Dallin, Kellen ja Jackson. Perheen poika Patrick palvelee parhaillaan Orlandon lähetyskentällä Floridassa Yhdysvalloissa.

Veli Law huomautti, että perheilta on aikaa, jolloin hänen perheensä voi tehdä jäsenlähetystyötä. ”Lähetystyön omaksuminen osaksi perheen elämää auttaa kasvattamaan halun palvella”, hän sanoi.

Erinomaisia esimerkkejä

Vaikka perhe onkin avainasemassa käytännöllisen ja hengellisen valmistautumisen edistämiseksi, hyvien kirkon johtajien rohkaisu ja esimerkki voivat tukea kotona annettua opetusta ja vaikuttaa suuresti perheenjäsenten elämään.

”Meillä on ollut suurenmoisia johtajia, jotka ovat olleet hienoja esimerkkejä, opastajia ja ohjaajia”, piispa Whatcott sanoi. ”Siitä lähtien kun nämä nuoret miehet ovat diakoneja siihen asti kun he lähtevät lähetystyöhön, heidän johtajansa ovat keskittyneet auttamaan heitä pysymään aktiivisina ja pitämään yllä

haluaan palvella lähetystyössä.”

Kerran kuussa Voyagerin seurakunnan nuoret miehet kokoontuvat yhteen kuulemaan, kuinka ne, jotka ovat heidän seurakunnastaan palvelleet lähetystyössä, myös monia vuosia aiemmin palvelleet, lausuvat todistuksensa ja kertovat elämää muuttaneista lähetystyökokemuksistaan. Piispa Whatcott pitää kuukausittaista kokemusta ”korvaamattomana”.

Veli Lang on samaa mieltä. ”Pojat saavat näkemyksen siitä, kuinka tärkeä lähetystyö on heidän elämässään – että se vaikuttaa näihin miehiin yhä edelleen”, hän sanoi. ”Nämä lähetystyössä palvelleet todistavat voimallisesti lähetystyössä palvelemisen tärkeydestä.”

Voyagerin seurakunnan johtajien mielestä on ollut myös tarkoituksenmukaista, että seurakunnan nuoret miehet kootaan yhteen

sunnuntai-iltana ennen kuin joku heistä lähtee lähetysaarnajien koulutuskeskukseen. Vaatimattoman aterian jälkeen nuoret miehet kertovat, miksi lähetystyöhön lähtevä vanhin on heille tärkeä. Sitten hän vuorostaan lausuu todistuksensa.

Valmistautumisen tekeminen tärkeäksi

Lähetystyöhön valmistautumisesta tulee todennäköisesti ensisijainen asia nuorten miesten elämässä, kun se on ensisijainen asia heidän vanhempiansa ja johtajiensa elämässä.

Pappeusjohtajat pyrkivät tukemaan perhettä vuosia ennen kuin nuori mies on lähetystyöissä.

Pappeusjohtajat opettavat äskettäin lähetystyöstä palanneiden avulla viikoittaisia lähetystyöhön valmistautumisloukkia. Oppiaiheissa ja keskusteluissa käytetään opasta *Saarnatkaa minun evankeliumiani*. Kerran kuussa isät ja äidit ovat mukana luokassa ja esittävät tutkijoita, niin että luokan jäsenet voivat harjoitella evankeliumin opettamista.

Veli Law'n mukaan seminaarin käyminen on myös tärkeä tekijä, joka auttaa nuoria miehiä valmistautumaan lähetystyöhön. ”Olkaa aktiivisia seminaarissa”, hän sanoi. ”Se auttoi minua paljon. Pyhien kirjoitusten kohtien hallinta on avainasemassa. Käytin niitä kohtia joka päivä lähetystyössäni.”

Olipa lähetystyö kuinka ensisijaista tahansa vanhemmille ja johtajille, lähetysaarnajan itsensä täytyy tehdä päätös palvella ja päätös valmistautua.

”Kukaan ei voi saada heitä vakuutamaan palvelemisesta, ellei Henki kosketa heidän sydäntään”, veli Lang sanoi. ”Hengen täytyy opettaa heitä jokaista ja käännä heidät. Emme me johtajat eivätkä muut pojat voi tehdä sitä.”

Vee Hiapo, kahden lähetystyössä palvelleen pojan, B. J:n ja Kianan, äiti, sanoo: ”Meidän täytyy uskoa siihen, että lapsemme tekevät oikeita päätöksiä, ja antaa heidän käyttää tahdonvapauttaan.”

Ja lopuksi, jos nuori mies tai nainen päättää palvella, niin jopa ne, joilla saattaa olla vaikeuksia raha-asioissa tai joilta puuttuu perheen tuki, löytävät keinon. ”Herra valmistaa heille keinon palvella, jos he seuraavat Häntä uskossa”, sanoo Lothaire Bluth, Val Vistan vaarnajohtaja. ■

Museo hakee kilpailutöitä kirkon taidekilpailuun

Tavoitteenaan saada kilpailutöitä eri puolilta maailmaa kirkon historia- ja taidemuseo kutsuu jäseniä lähettämään alkuperäistyönsä kahdeksanteen kansainväliseen taidekilpailuun.

Kilpailu järjestetään joka kolmas vuosi, ja se tuo esiin myöhempien aikojen pyhiin kuuluvien niin ammatti- kuin amatööritaiteilijoidenkin töitä. Tämän vuoden kilpailu keskittyy teemaan ”Niiden suurten asioiden muistaminen, joita Jumala on tehnyt”. Maaliskuussa 2009 alkaen näyttelyyn valitaan noin 225 tätä teemaa kuvaavaa työtä.

Jotta lähettäminen olisi helpompaa eri puolilla maailmaa asuville taiteilijoille, töitä otetaan vastaan sähköisesti uutta Internet-pohjaista lähettämismenetelmää käyttäen. Kaikkien lähetysten on oltava perillä sähköisesti tai postitettuina 10. loka-kuuta 2008 mennessä.

Postitse lähettämistä koskevilla tiedoilla ottakaa yhteys museoon osoitteella

Eighth International Art Competition
Museum of Church History and Art
45 N. West Temple Rm. 200
Salt Lake City UT 84150-3470 USA.

Kilpailu on avoin jäsenille, jotka ovat täyttäneet 18 vuotta vuoden 2008 loppuun mennessä. Näyttelyyn valittu taide käsittää myöhempien aikojen pyhien kokemuksia kaikkialla. Lisää tietoja teemasta, säännöistä, arvostelusta ja lähettämisestä on osoitteessa lds.org/artcompetition. ■

Kansainvälistä aineistoa nyt saatavilla kirkon musiikkisivustolla

Viimeisimmät kirkon musiikkisivuston päivitykset tarjoavat ladattavaksi PDF-versioita kirkon lauluista espanjaksi, ranskaksi ja portugaliksi. Saatavilla on myös äänite *Children's Songbookin* [*Lasten laulukirja*] laulujen musiikista sekä kirkon lauluista espanjankielisinä. Muuta äskettäin

lisättyä aineistoa espanjan-, ranskan- ja portugalinkielisenä on oppiaiteita laulujen johtamisesta ja säestämisestä sekä PDF-versiot julkaisusta *Hymns Made Easy*, jossa on kirkon lauluja yksinkertaistettuina sovituksina.

”Kirkko on nähnyt paljon vaivaa vuoden 2005 jälkeen saadakseen nämä aineistot saataville verkkoon eri kielillä”, sanoi sivuston koordinaattori Diane Bastian. ”Kun julkistimme musiikkisivuston, saimme paljon palautetta, jossa pyydettiin näitä osioita. Tätä sivustoa käyttäviä ihmisiä on monissa maissa, ja me haluamme tarjota heille sen mitä he tarvitsevat.”

Vaikka sivustolla on tällä haavaa tarjolla aineistoa vain neljällä kielellä, *Children's Songbook* äänitetyt laulut on saatavissa kirkon jakelukeskuksista kymmenellä kielellä (englanniksi, espanjaksi, hollanniksi, italiaksi, japaniksi, koreaksi, mandariinikiinaksi, portugaliksi, ranskaksi ja saksaksi). Äänitteitä kirkon lauluista on saatavilla englanniksi ja espanjaksi.

Kirkon musiikkisivusto Internetissä julkistettiin vuonna 2004 pyrkimyksenä tuoda kirkon musiikin siunaukset helpommin jäsenten ulottuville. Sivustolla on Interactive Church Music Player [interaktiivinen kirkon musiikin soitin], jonka ansiosta käyttäjät voivat katsella, kuunnella ja tulostaa kirkon lauluja ja lasten lauluja. Jokainen laulu voidaan ladata PDF-asiakirjana tai MP3-muodossa. Kun haluat tutustua tarkemmin sivuston tarjontaan, käy osoitteessa www.lds.org/churchmusic. ■

Lisäideoita yhteiseen tuokioon elokuu 2008

Seuraavassa on yhteiseen tuokioon lisää ideoita, joita Alkeisyhdistyksen johtohenkilöt voivat käyttää elokuun 2008 Liahonassa julkaistujen yhteisen tuokion ohjeiden lisäksi. Nämä ideat liittyvät oppiaiheeseen "Valtakuntaan Korkeimman" sekä ohjeisiin ja tehtäviin, jotka ovat tämän lehden lasten osion sivuilla Y4–Y5.

1. Pyydä lapsia kuuntelemaan, kun hyräilet tai soitat laulua "Pyhä Henki" (*Lasten laulukirja*, s. 56; *Valkeus*, toukokuu 1991, s. Y7). Laulusta he saavat vihjeen siitä, kenestä tärkeästä persoonasta aiotte puhua. Pyydä lapsia kertomaan, mitä he tietävät Pyhästä Hengestä, ja ota keskustelussa esiin neljä seikkaa, jotka ovat oppikirjassa *Alkeisyhdistys 3*, oppiaihe 12, s. 57.

Aseta esille Evankeliumiaiheisen kuvaston kuvat 601 (Kaste) ja 602 (Pyhän Hengen lahja). Käykää läpi toimitukset kaste sekä konfirmointi ja Pyhän Hengen lahjan antaminen. Anna jokaiselle lapselle kopio kaste-

ja konfirmointiympyrästä, joka on sivulla Y4. Anna heille aikaa tehdä palapeli valmiiksi. Tähdennä sitä, että nämä toimitukset ovat yhteydessä toisiinsa ja että ympyrä auttaa heitä muistamaan molempien kokemusten tärkeyden.

Kehota lapsia kertomaan kokemuksista, joissa Pyhä Henki on kehottanut heitä tekemään hyviä valintoja. Kun kukin kokemus on kerrottu, laulakaa kaksi viimeistä säettä laulun "Pyhä Henki" toisesta säkeistöstä alkaen sanoista "Oi kunpa kuulla voisin Kuiskauksensa". Lausu todistuksesi siitä, että sinulla on siunauksena Pyhän Hengen lahja, ja siitä, kuinka Hän on auttanut sinua tekemään vanhurskaita valintoja.

2. Kokoa ja valmista tarvikkeet peliin "Kasteenliittomme pitäminen" (*Liabona*, lokakuu 2006, s. Y8). Aloita esittämällä kertomus "Puhdas jälleen" (*Liabona*, lokakuu 2006, s. Y10). Kirjoita tauluun parannuksen vaiheet ja käy ne läpi lasten kanssa (ks. *Alkeisyhdistys 3*, oppiaihe 10, s. 46).

Pelataksa peliä "Kasteenliittomme pitäminen". Aina kun pelaava lapsi päätyy ruutuun, jossa hänen täytyy siirtyä taaksepäin, keskustelkaa parannuksen vaiheista ja pyydä lapsia ehdottamaan, miten pelaaja voisi tehdä parannusta. Päätäkää pelaaminen laulamalla kirkon tai lasten laulu parannuksesta. Lausu todistuksesi parannuksesta.

3. *Laulun esittely*: "Kun Jeesus Kristus kastettiin" (*Lasten Valkeus*, syyskuu 1997, s. 5). Aseta esille

Evankeliumiaiheisen kuvaston kuva 208 (Johannes Kastaja kastaa Jeesuksen) ja kehota lapsia kertomaan, mitä he tietävät tästä tapahtumasta. Lukekaa Matt. 3:13–17. Kun opetat ensimmäisen säkeistön laulusta "Kun Jeesus Kristus kastettiin", kehota lapsia nostamaan kätensä, kun laulu muistuttaa heitä tapahtumista, joista tässä pyhien kirjoitusten kohdassa kerrotaan.

Kun opetat laulua, ohjaa lapset kuuntelemaan esittämällä sellaisia kysymyksiä kuten "Missä virrassa Jeesus kastettiin?" "Keitä oli paikalla, kun Jeesus kastettiin?" "Mitä minä seuraan, kun minut kastetaan?" "Kuinka minut kastetaan?" "Millä valalla kaste toimitetaan?" "Kenen valtakuntaan pääsen jäseneksi, kun minut kastetaan?" "Kuka ohjaa minua joka hetki?" Tämä laulu antaa erinomaisen tilaisuuden opettaa tärkeää oppia lapsille laulun avulla. Lausu opettaessasi todistuksesi näistä tärkeistä totuuksista.

Tämän laulun melodia on lempeä ja tyynnyttävä. Kehota lapsia laulamaan se kunnioittavasti. Voi olla hyödyllistä opettaa se hitaammassa tahdissa kuin on ehdotettu. Kun lapset sitten oppivat sanat, lisää tempo säveltäjän suosittelemaksi. Kun käyt laulua läpi, voit lisätä kiinnostusta laulamalla ensin kaksi säettä hiljaa ja lisätä sitten äänenvoimakkuutta, kun melodia nousee kolmanteen säkeeseen. Auta lapsia huomaamaan, että viimeisen säkeen melodia laskee matalammalle kutsuen heitä laulamaan viimeisen säkeen hiljaa. ■

Jumala, Isämme

Vanhin Johann Wondra

Kun opiskelin Wienin yliopistossa 50 vuotta sitten, ovelleni tuli kaksi lähetyssaarnaajaa, ja toinen heistä sanoi: ”Minulla on teille sanoma Jumalalta.” Ja minä kutsuin heidät sisään ja ällistyin tehtyäni niin, koska en ollut lainkaan kiinnostunut mistään kirkosta. Ja heidän sanomansa oli palautuksen sanoma, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on palautettu profeetta Joseph Smithin kautta. Monet merkit ja ihmeet elämässäni näiden 50 vuoden aikana ovat vahvistaneet sen sanoman olevan totta. Ja tietoni ja ymmärrykseni Jumalan luonteesta on kasvanut.

’Elohim’ on yksi nimistä, joita Hänelle on annettu. ’Pyhyden ihmisen’ on myös yksi Hänen nimistään, mutta nimet, joilla Hän haluaa meidän itseään kutsuvan, ovat ’Isä’, ’Isämme’, ’taivaallinen Isämme’, ’oi Jumala, iankaikkinen Isä’.

Kaikki tietomme taivaallisesta Isästämme on peräisin siitä suuresta kokemuksesta, jonka profeetta Joseph Smith sai vetäytyttyään rukoukseen ensi kerran ääneen. Hänen kertomuksessaan Kallisarvoisessa helmässä sanotaan: ”Valon levätessä päälläni näin kahden Persoonan, joiden hohdetta ja kirkkautta on mahdoton kuvata, seisovan yläpuolellani ilmassa. Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoittaen toista: *Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!*” (JS–H 17.)

Kaikkien senaikaisten Jumalaa koskevien käsittämättömien näkemysten jälkeen nuori Joseph tiesi

aitinsä luo palatessaan enemmän Jumalan ja jumaluuden luonteesta kuin kaikki ne, jotka julistivat innoitusta vailla olevia mielipiteitään.

Ja niinpä hän sanookin yhdessä viimeisistä puheistaan, King Follett -saarassa jotakin Jumalasta, jonka hän tunsu oman henkilökohtaisen kokemuksensa perusteella: ”Jumala – – on korotettu ihminen, joka istuu korotettuna valtaistuimella tuolla taivaissa! – – Jos verho repäistäisiin auki tänä päivänä ja suuri Jumala, joka pysyttää tämän maailman radallaan ja joka voimallansa ylläpitää kaikkia maailmoja ja kaikkea, näyttäytyisi – sanon, että jos näkisitte Hänet tänä päivänä, te näkisitte Hänet ihmisen muotoisena, koko persoonassaan teidän itsenne kaltaisena, teidän kuvananne ja aivan ihmisen kaltaisena”, ja sitten hän lisäsi: ”Evankeliumin ensimmäisenä periaatteena on tuntee varmasti Jumalan luonne ja tietää, että me voimme puhua Hänen kanssaan niin kuin ihminen puhuu toisen kanssa.” (Profeetta Joseph Smithin opetuksia, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 343–344, kursivointi poistettu.)

Ja niinpä profeetta Joseph Smith julisti elämänsä loppupuolella myös: ”Maailmassa on hyvin harvoja ihmisiä, jotka ymmärtävät oikein sen (Jumalan luonteen), jotka ymmärtävät oikein, kuka Jumala todella on. He eivät tunne Häntä, heillä ei ole käsitystä Hänestä eikä heidän suhteestaan Häneen, ja tämän johdosta he ovat tiedossa vain hiukan eläintä ylempänä, ellei heille anneta enempää Kaikkivaltiaan Hengen kautta.” (Ks. Profeetta Joseph Smithin opetuksia, s. 341.)

Vanhin Johann Wondra

Ymmärtääksemme Jumalaa me tarvitsemme Kaikkivaltiaan innoitusta. Minä olen kokenut sen itse. Joseph lisäsi: ”Elleivät ihmiset käsitä Jumalan luonnetta, he eivät käsitä itseään” (Profeetta Joseph Smithin opetuksia, s. 341).

John Taylor auttaa meitä muistamaan: ”Ettekö tiedä, että puhdas ja pyhä henkenne asui iankaikkisuus sitten Isänne rinnalla ja Isänne ja Äitinne, taivaan kuningattaren, luona henkiveljienne ja -sisartenne ympäröimänä henkimaailmassa jumalten joukossa?”

Usko Jumalaan tuo rauhaa sielulle. Varmuus siitä, että Jumala on Isämme, jonka seurassa voimme saada lohtua ja opastusta, on loputon lohdun lähde. ”Mikä voisi rohkaista meitä enemmän puhtauteen ja kelpoisuuteen kuin hengellinen vahvistus siitä, että me kaikki olemme Jumalan lapsia? Mikä voisi kannustaa meitä kunnioittamaan enemmän itseämme

tai rakastamaan enemmän ihmisiä?”
(Presidentti Boyd K. Packer.)

Tietoisuus siitä, että olemme Jumalan lapsia, antaa meille itsekunnioitusta, ja itsekunnioitus on edellytys oikeiden päätösten tekemiseen vaikeina aikoina. Presidentti Thomas S. Monson on julistanut: ”Tämän ymmärryksen tuoman lisääntyneen itsekunnioituksen ansiosta lisääntyy myös voimamme vastustaa kiusauksia ja elämän tuomia vastoinkäymisiä, niin että voimme toimia vanhurskaammin ja palvella lähimmäistämme rakastavamin.” Usko Jumalaan auttaa meitä ”kohtaamaan vaikeuksia rohkeasti, pettymyksiä hyväntuulisesti ja onnistumisia nöyrästi”.

Jumala, taivaallinen Isämme, jolle me ennen kaikkea olemme velkaa rakautemme ja uskollisuutemme, on pelastussuunnitelman, ”onnensuunnitelman” (Alma 42:8) luoja. Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta kuolema ja synty voitettiin, ja uskomalla Häneen me saamme voiman tehdä parannuksen ja siten eräänä päivänä nauttia iankaikkisesta elämästä Isän ja Pojan luona. Ja ”koska Jumala on laatinut suunnitelman meidän onneksemme”, ja onni on olemassaolomme tarkoitus ja päämäärä, ”Hän ei – tule koskaan asettamaan kansalleen toimitusta tai antamaan käskyä, joka ei luonteeltaan olisi omiaan aikaansaamaan sitä onnea, jonka Hän on tarkoittanut ja joka ei lopulta soisi suurinta hyvää ja kirkkautta niille, jotka vastaanottavat Hänen lakinsa ja toimituksensa” (Profeetta Joseph Smithin opetuksia, s. 255).

Kuinka suuresti Jumala rakastaa ihmislapsia!

Tampereen seurakunnille uudet kokoontumistilat

Teksti: Ville-Matti Karumo

Lähes neljä kuukautta Tampereen seurakuntakeskuksen 5. tammikuuta 2008 tapahtuneen tuhopolton jälkeen Tampereen 1. ja 2. seurakunta muuttivat kunnostettuihin vuokratiloihin Pyynikillä. Kunnostetut tilat sijaitsevat Suomen Triכון entisissä tiloissa Pyhäranta 7 D:ssä. Aikaisemmin tilat ovat olleet toimistokäytössä ja niiden kunnostaminen sopiviksi seurakuntien käyttöön on vaatinut melkoisia muutoksia. Luokkatiloja on rakennettu ja ilmanvaihtoa lisätty.

Seurakuntien käytössä on noin 900 m² tilat rakennuksen kolmannessa kerroksessa. Luokkahuoneita on 16 ja jumalanpalvelus pidetään salissa, jossa on tilaa noin 140 henkilölle. Tiloja tullaan käyttämään paitsi sunnuntaisin myös viikkotoimintojen kuten nuorten ja apujärjestöjen kokousten järjestämiseen.

Tampereen 1. ja 2. seurakuntaan kuuluu yhteensä yli 400 jäsentä, joista sunnuntain kokouksissa käy runsaat 200 henkeä. Tampereen 1. seurakunta kokoontuu aamupäivisin kello 10–13 ja Tampereen 2. seurakunta iltapäivisin kello 14–17.

Vuonna 1967 valmistunut Tampereen seurakuntakeskus tuhoutui aamuyöstä lauantaina 5. tammikuuta 2008 alkaneessa rajussa tulipalossa. Paikalla oli 17 sammu- tussyksikköä ja 70 palomiestä. Palo alkoi aikaisin aamuyöstä ja sammu- tustyöt kestivät useita tunteja pitkälle iltapäivään.

Palo sai alkunsa rakennuksen vieressä olleesta peltisestä varastosuojasta, josta tuli levisi nopeasti kattorakenteisiin. Palossa tuhoutui koko maanpäällinen osa rakennusta mukaan lukien kappelialin flyygeli ja urut. Vain pohjoispäädyn seinä ja korkealla savupiipun päässä ollut lautasantenni jäivät paikalleen. Kellarikerroksessa olivat vaarnan toimisto, sukututkimuskeskus ja luokkahuoneita. Alakerrasta saatiin pelastettua osa kalustoa ja siellä säilytettyä aineistoa.

Palo oli tahallaan sytytetty. Poliisi pidatti myöhemmin tekoon syyllistyneet henkilöt.

Tampereen seurakunnat ja niiden jäsenet ovat kiitollisia kirkkorakennuksen tuhopolton jälkeen saamistaan myötätunnonosoituksista. Erityisen kiitoksen he haluavat lausua Tampereen kaupungille, Tampereen evankelisluterilaisille seurakunnille ja Adventtikirkolle heidän tilojensa tarjoamisesta käyttöömmek.

Seurakuntakeskus rakennettiin pääasiallisesti jäsenten talkootyönä vuosina 1965–1967. Rakennusvalvojaksi oli kutsuttu kanadalainen Lennart Lappalainen, joka vaimonsa Eilan ja neljän lapsensa kanssa asuivat rakennusajan Tampereella. Sekä Lennart että Eila olivat molemmat muuttaneet nuorina Tampereelta Kanadaan, missä he tapasivat toisensa, avioituivat ja liittyivät kirkkoon.

Uusien tilojen ovella oltiin toivottamassa jäsenet ja vieraat tervetulleiksi kokoontumistiloihin.

Seurakuntasalissa on paikat noin 140 osallistujalle.

Instituutin toimintakeskus

Kirkolla oli 1960-luvulla mittava seurakuntakeskusten rakennusohjelma meneillään Euroopassa ja rakennustyöhön kutsuttiin mukaan jäseniä työskentelemään seurakuntakeskusten rakennustyömailla rakennuslähetyssaarnaajina. Tampereella oli suomalaisten rakentajien lisäksi nuoria Ruotsista ja Tanskasta.

Seurakuntalaiset keräsivät monin eri keinoin varoja rakennustyön rahoittamiseen järjestämällä myyjäisiä, seurakunnan päivällisiä jne. Päivällisten kunniavieraina olivat jäsenet, jotka olivat olleet työmaalla yli 500 tai yli 1 000 tuntia talkootyössä.

Tampereen 1. ja 2. seurakunta kokoontuivat palon jälkeen muutama kuukauden Sammon keskusluokion tiloissa. Koulu sijaitsee palaneen seurakuntakeskuksen takana olevan puiston toisella laidalla.

Seurakuntakeskuksen palaminen oli näkyvästi esillä uutisoinnissa lukuisissa lehdissä ja television uutislähetyksissä. Kirkosta, Tampereen seurakunnista ja jäsenistä tehtiin myönteisiä ja osaaottavia juttuja eri medioissa myös varsinaisen palon jälkeisinä viikkoina.

Tammikuun lopulla tamperelainen *Aamulehti* kirjoitti otsikolla ”Kirkko paloi, elämä jatkuu” Mika ja Satu Lehtimäen perheestä artikkelin, jossa Mika Lehtimäki mm. toteaa: ”Niin ikävä asia kuin kappelin tuhopoltto onkin, niin varmaan tässä tilanteessa oppii paremmin ymmärtämään mikä on oleellista.”

TV2 teki jutun Lea Häröstä ja hänen suhtautumisestaan tuhopolttoon ohjelmassa ”Kotimaan kasvot”.

28. huhtikuuta 2008 *Aamulehti*

otsikoi ”Ensimmäistä jumalanpalvelusta uusissa tiloissa häiritsi vain rock” jutun seurakuntien käyttöön saamista uusista tiloista. ”Iltapäivän levollista

tilaisuutta häiritsi vain kello kolmen aikaan kuulunut rock musiikki. Saliin kantautunut Nirvanan *Come as you are* ei sopinut hartaaseen

Tampereen seurakuntakeskus heinäkuussa 2007.

Tampereen seurakuntakeskus tammikuussa 2008.

tunnelmaan. ’Emme tienneet tästä. Tästä täytyy keskustella’, kommentoi tilaratkaisuja pohdiskellut arkkitehti Eero Palomäki.” Väliseinien äänieristystä on ensimmäisen kokouspäivän jälkeen lisätty.

Seurakuntalaiset saapuivat uusiin tiloihin tyytyväisinä ja helpottuneina. ”Kyllä tämä nyt on taas paljon helpompaa.”

Uusien tilojen suunnittelu tuhoutuneen seurakuntakeskuksen paikalle on aloitettu. Uuden seurakuntakeskuksen rakentamiseen päästäneen vuonna 2009 ja se valmistunee vuonna 2010. ■

Historiallinen saavutus

Teksti: Outi Suominen

Maaliskuun 16. päivä oli historiallinen Helsingin 2. seurakunnassa. Timi Rautio sai tietävästi ensimmäisenä vaarnassa, ellei koko Suomessa, Uskollisuus Jumalalle -kunniakirjan kuuden vuoden ahkerasta työstä Nuorten Miesten suoritusohjelman parissa.

Uskollisuus Jumalalle -suoritusohjelma, jota Nuorten Miesten ylijohtaja Charles W. Dahlquist II kutsuu ”mahdollisuuksien kirjoksi” (ks. *Liabona*, syyskuu 2006, s. K3–K6), lanseerattiin vuonna 2000 Yhdysvaltojen ja Kanadan ulkopuolisille alueille, joilla ei ollut partio-ohjelmaa, ja seuraavana vuonna Yhdysvaltoihin ja Kanadaan. Ensimmäisen presidenttikunnan pappesusjohtajille lähettämässä kirjeessä sanottiin tuolloin:

”Tarkoituksena on auttaa nuoria

miehiä valmistautumaan Melkisedekin pappeuteen, temppeleidaumenttiin, kokoaikaiseen lähetystyöhön, avioliittoon ja isyyteen. – – Haluamme, että kaikki nuoret miehet pyrkivät ansaitsemaan Uskollisuus Jumalalle -kunniakirjan. – – Kun nuoret pyrkivät näihin tavoitteisiin, he omaksuvat niitä taitoja ja ominaisuuksia, jotka johtavat heidät temppeleihin ja valmistavat heitä perheensä ja Herran elinikäiseen palvelamiseen.” (28.9.2001 päivätty kirje.)

Ohjelmaa suorittaessaan nuori mies asettaa tavoitteita pappeustehtävien ja tasovaatimusten uskollisessa täyttämässä, perheensä ja koorunsa toiminnassa, palvelamisessa sekä henkilökohtaisessa kehityksensä hengellisesti, fyysisesti, kasvatuksellisesti, tulevaa ammattiaan silmällä pitäen sekä yhteiskunnallisesti ja sosiaalisesti.

Ohjelma on monipuolisuudeltaan ja kestoaltaan todella vaativa. Timi totesi kunniakirjaa ja -merkkiä pidellessään: ”Täytyyhän se nyt myöntää, että on loistavat fiilikset saavutuksen jälkeen. Nyt vasta on alkanut sisäistää, että on oikeasti saanut ne kaikki tehtyä. Kyllähän siihen se kuusi vuotta meni. Tavallaan on vapautunut olo myös, kun on saanut ohjelman suoritettua, mutta eihän mun kehitys ja tehtävät tähän jää, vaan sitä vain siirtyy nyt sitten uusiin haasteisiin.”

Timin mukaan suoritusohjelmassa vaikeinta oli saada suoritettua sitä säännöllisesti, kun tavoitteilla oli usein arjessa tapana unohtua. ”Onneksi sitä helpotti se, että me käytiin sitä läpi aina välillä kooruissa ja laitettiin tavoitteita seuraavaa

Timi Rautio totesi kunniakirjaa ja -merkkiä pidellessään: ”Täytyyhän se nyt myöntää, että on loistavat fiilikset saavutuksen jälkeen.”

kertaa varten.” Timin mielestä on hienoa, että nykyään on olemassa nettisivut (www.nuoretmiehet.net), minne voi mukavasti aina käydä kirjaamassa uusia suorituksia ja tavoitteita, mikä varmasti helpottaa seurantaa niin nuorten miesten, heidän vanhempiensa kuin johtajienkin osalta. Ja tietenkin vaikeita olivat jotkin tietyt suoritukset. Timille esimerkiksi aamuhölkä kolme kertaa viikossa kolmen kuukauden ajan otti koviin.

Eniten apua Timi sanoo saaneensa perheeltään ja Nuorten Miesten johtokunnilta – ja he ovatkin nuorten miesten tärkeimmät apujoukot. ”Suorituksissa itses-

sään eniten varmaankin mua on auttanut veljeni Niko ja loppupuolella taas veljeni Lassi, jonka kanssa olemme käyneet monia hengellisiä keskusteluja.”

Puhuessaan suoritusohjelmasta lokakuun yleiskonferenssissa 2001 vanhin Robert D. Hales lupasi, että saavuttaessaan Uskollisuus Jumalalle -kunniakirjan nuori mies tulee saamaan ymmärryksen siitä, kuka hän on, että hän on vastuussa teoistaan, ottaa vastuun käyttäytymisestään elämässä, pystyy asettamaan tavoitteita niin että voi saavuttaa sen, mitä hänet lähetettiin maan päälle saavuttamaan, sekä saa elävän todistuksen, joka on hänen tukenaan

koko hänen elämänsä ajan. (Ks. ”Velvollisuutemme täyttäminen Jumalaa kohtaan”, *Liabona*, tammi-kuu 2002, s. 43–46.)

Mitä Timi katsoo oppineensa? ”Itse olen vasta tässä suoritusten jälkeen huomannut, mitä olen hyötynyt niistä ja mitä en ikävä kyllä huomannut niinkään paljon niitä tehdessäni. Olen huomannut ohjelman avulla, miten tärkeätä on asettaa tavoitteita ja pysyä niissä ja päätöksissään. Suoritukset ovat myös kasvattaneet itsekuria ja hengellinen tasoni on noussut hyvin paljon erityisesti nyt tässä loppusuoralla. Ja parasta mun mielestäni oli lopussa huomata, miten paljon siitä on oikeasti ollut hyötyä mulle. Toivoisin vain, että olisin huomannut sen aiemmin, niin että olisin voinut tehdä nää jutut ahkerammin ja innokkaammin.”

Mitkä olisivat Timin terveiset nuorelle miehelle, joka kokee suoritusohjelman vaikeaksi? ”Sanoisin hänelle, että hänen kannattaisi yrittää ottaa enemmän irti suorituksista ja kaikesta evankeliumiin liittyvästä yleensä. Yritä ottaa asenne, että haluat oppia enemmän asioista ja ymmärtää niitä paremmin. Kertoisin, että itse otin sen asenteen vasta lopussa ja se auttoi hyvin paljon parantaen ymmärrystäni ja mielenkiintoani evankeliumia kohtaan. Sain taas intoa tutkia evankeliumia, ja se paransi myös elämänlaatuani ja sai minut ylipäättänsä paremmalle tuulelle. Suositteaisin siis lämpimästi suorittamaan tämän ohjelman. Se ei ole vaikeaa, ja siitä on vain hyötyä.” ■

Piispanvaihdos Espoon toisessa seurakunnassa

Piispa Jukka Täpola, hänen neuvonantajansa Jyrki Ahola ja Markku Leppänen vapautettiin 10. helmikuuta 2008 ansiokkaan palveluksen jälkeen.

Uudeksi piispaksi hyväksyttiin Juha Mikkola, hänen ensimmäiseksi neuvonantajakseen Markku Leppänen ja toiseksi neuvonantajakseen Riku Karjalainen.

Piispa Mikkola on viimeksi palvelut Helsingin vaaran korkeassa neuvostossa. Hänellä on vaimonsa Ninan kanssa kolme poikaa, jotka toimivat eri pappeustehtävissä seurakunnassa. Uusi piispa näkee edellisen piispan tavoin tehtävänsä tärkeimpinä haasteina seurakunnan nuorista huolehtimisen. Espoon toisessa seurakunnassa on noin neljäkymmentä

nuorta ja saman verran lapsia. Se on varmasti Suomen suurin seurakunta nuorten suhteen. Kun myös Espoon ensimmäisessä seurakunnassa on runsaasti lapsia, tulevat lähivuodet olemaan haasteellisia, vaaditaan hyvää ja mielekästä toimintaa vastapainoksi maailman haasteille.

Muuttoliike tulee myös varmasti kasvattamaan seurakuntia Helsingin seudulla. Uuden piispan näkemys onkin, että muutaman vuoden kuluttua heillä saattaa olla satakunta nuorta. Se tulee asettamaan suuren haasteen myös toimitiloille. Espoon kappelin tilat nykyiselläänkin ovat hyvin rajalliset ja riittämättömät nuorille.

Nuorten tukeminen tulee vaatimaan piispakunnalta läheistä

Espoon 2. seurakunnan uusi piispakunta: vasemmalta ensimmäinen neuvonantaja Markku Leppänen, piispa Juha Mikkola ja toinen neuvonantaja Riku Karjalainen.

yhteistyötä perheiden kanssa, jotta nuorilla tänä hyvin ristiriitaisena aikana olisi hyvä kasvualusta. Kaikki voimat on kohdistettava perheiden yhteenkuuluvuuden ja keskinäisen rakkauden vahvistamiseen. ■

Aineistot *Liahonan* kotimaansivuille

Kotimaansivuilla voidaan julkaista kvaarujen, piirien ja seurakuntien tapahtumien lisäksi myös kirkkoon ja jäseniin liittyviä yleistä mielenkiintoa herättäviä artikkeleita. Runoja tai muita vastaavia kirjoituksia ei kuitenkaan julkaista paitsi osana laajempaa artikkelia. Artikkelit voi olla myös vain pelkkä valokuva ja siihen liittyvä muutaman lauseen ”kuvateksti”.

Artikkeliehdotukset voi lähettää osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä

Kokoaikaisessa lähetystyössä

Roni Jormanainen Lahden seurakunnasta aloitti 22. tammikuuta 2008 lähetystyön Tukholman lähetyskentällä Ruotsissa.

Markus Mustonen Hyvinkään seurakunnasta aloitti 4. huhtikuuta 2008 lähetystyön Lontoon eteläisellä lähetyskentällä Englannissa. ■

muodossa korkealla resoluutiolla mieluiten jpg-muodossa.

Artikkeliehdotukset tulee lähettää kotimaansivujen toimittajalle viimeistään neljä viikkoa tapahtuman jälkeen. Toimituksesta mate-

riaalit lähtevät painoon kunkin kuukauden alussa reilut kolme kuukautta ennen julkaisukuukautta. Yleiskonferenssinumerot ilmestyvät touko- ja marraskuussa, jolloin ei julkaista kotimaansivuja. ■

KIRKKO MAAILMALLA

BYU-TV tavoittaa kansainvälisiä katsojia

Hartausohjelmia, urheilutapahtumia, musiikkiesityksiä ja muutakin kulttuuriohjelmia esittävä BYU-TV

International tavoittaa nykyisin noin kolme miljoonaa taloutta ja on seurattavissa miltei kaikissa läntisen

pallonpuoliskon maissa.

Maaliskuussa 2007 toimintansa aloittanut BYU-TV International toimii BYU Broadcastingin alaisuudessa ja tavoittaa merkittävän osan kirkon

jäsenistä Latinalaisessa Amerikassa.

”Yksi BYU-TV Internationalin kehittämistä edistävästä voimista on ollut kirkon jäsenten suuri katselijamäärä Latinalaisessa Amerikassa”, sanoi Daniel Hubbard, hankkeen kehitys- ja markkinointijohtaja. ”Oli olemassa suuri tarve palvella heitä heidän omilla kielillään ja tarjota tervehenkisiä ohjelmia koko perheelle.”

BYU-TV Internationalin kielivaihtoehdot ovat espanja, portugali ja englanti, ja sitä voi katsella suorien satelliittilähetyspalveluiden, kaapeli-verkkojen, Internet-streamingin ja kirkon satelliittijärjestelmän kautta. Huhtikuussa 2008 asema lisättiin Comcast Utahiin, jonka kautta ohjelmat ovat kaikkien yhtiön digitaali-kaapeli asiakkaiden ulottuvilla. Se toi BYU-TV Internationalin suuremman yleisön saataville Utahissa, mutta se toivoo laajenevansa kautta maailman.

”On selkeä valinta laajentua maailman latinalaisille alueille kirkon koon, sen kasvun ja espanjaa puhuvien jäsenten määrän perusteella”, veli Hubbard sanoi. ”Haluamme aina parantaa ohjelmistoamme tarjoamalla ihmisille enemmän sentyyppisiä ohjelmia kuin he haluavat. Etenemme siihen suuntaan, että luomme sisältöä, joka on juuri tietyn katsojakunnan toiveiden mukaista.”

Kun BYU-TV International pyrkii osaltaan vahvistamaan jäseniä ja luomaan ykseyttä kautta kirkon, katselijat ovat antaneet myönteistä palautetta ohjelmistosta.

”Saamme paljon yhteydenottoja

ihmisiltä, jotka ilmaisevat kiitoksensa palvelusta ja kertovat, mitä palvelu merkitsee heille”, veli Hubbard sanoi. ”Se on hyvin rohkaisevaa, kun katsomme tulevaisuuteen.”

Suom. huom. BYU-TV:nlähetyksiä voi seurata verkossa osoitteessa www.byu.tv. ■

Jäsenet ja baptistit siivosivat yhdessä asuinaluettaan

Yli 200 MAP-nuorta ja heidän johtajaansa yhdessä baptistinaapureidensa kanssa siivosi huhtikuussa 2008 erästä asuinaluetta Houstonin keskustassa Texasissa Yhdysvalloissa.

Kokoonnuttuaan varhain aamulla Synny Side Missionary Baptist -kirkolle tutustumaan toisiinsa ja saamaan tehtävänsä vapaaehtoistyöntekijät käärivät hihansa viettääkseen päivän Synnysidea siistien. Paikka on vanhaa asuinaluetta Houstonin keskustan eteläpuolella, ja siellä on paljon rakentamattomia tontteja sekä korjauksen tarpeessa olevia asuintaloja.

”Toimimme Jumalan mielen mukaan”, sanoi pastori Elbert R. Curvey ilmaistessaan kiitollisuutensa vapaaehtoistyöntekijöille.

Vapaaehtoistyöntekijät työskentelivät viisi tuntia raapaton ja maalaten asuintalojen ulkoseiniä, istuttaen kasveja, keräten roskia ja leikaten tyhjen tonttien nurmikoita. He maalasivat myös uudestaan Sunny Side Missionary Baptist -kirkon puuosat ja kirkon pysäköintialueen ruudut. Kaupungin roska-autot

tulivat aika-ajoin viemään pois roskia. Nuoret lahjoittivat kaiken kaikkiaan noin tuhat työtuntia yhdyskuntaa palvellen.

Houstonin kaupunginvaltuuston jäsen Wanda Adams sanoi: ”Minua ilahduttaa, että alueelle tulee muualta ihmisiä siistimään ja kohentamaan sitä. He rakentavat siltoja ihmisten välille ja tuovat perheitä yhteen. Kyse ei ole uskonnosta, rodusta eikä taloudellisesta asemasta vaan yhteen hiileen puhaltamisesta.”

Pidä Houston kauniina -järjestön edustaja Robin Blut sanoi, että projekti oli juuri sellaista vapaaehtoistyötä, jollaista hänen organisaationsa ottaa mielellään vastaan.

Projektin organisoijina oli kaupunginvaltuutettu Wanda Adams, Houstonin kaupungin poliisilaitoksen asuinalueiden suojelujoukot, Pidä Houston kauniina, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko ja yksityisiä lahjoittajia. Asuinalueiden suojelujoukot valitsivat tontit, jolla työtä kaivattiin kipeimmin, ja hankkivat niiden omistajilta luvat niillä työskentelemiseen. Pidä Houston kauniina -järjestö lahjoitti työvälineet ja laitteet, mukaan luettuina ruohonleikkurit, reunojen siistimiseen trimmerit ja maalaustarvikkeet.

Pastori Curvey sekä Adamsin toimiston ja Pidä Houston kauniina -järjestön edustajat jalkautuivat asukkaiden pariin työn edistyessä. Pastori Curvey kysyi erältä naiselta: ”Toimivatko he toiveidesi mukaan?” Nainen taputti käsiään, nyökkäsi myöntävästi leveä hymy huulillaan ja otti pari tanssiaskelta kuistillaan. ■